

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 15. september 2009
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2009-790-0632
Dok.: IHT40643

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 2965, som medlem af Folketinget Peter Skaarup har stillet til justitsministeren den 28. august 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 2965 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup:

”Vil ministeren tage initiativ til at forhøje vidnegodtgørelsen fra de nuværende 80 kr. til et mere rimeligt og tidssvarende beløb, f.eks. 300-400 kr.”

Svar:

Reglerne om vidnegodtgørelse findes i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987 med senere ændringer om ydelser til lægdommere og vidner m.v.

Af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, fremgår det, at der tilkommer vidner 40 kr. for hver påbegyndt periode af 2 timer, de i anledning af vidnepligten må være borte fra hjemmet, dog mindst 80 kr. Vidnegodtgørelsen ydes, uanset om vidnet har haft tabt arbejdsfortjeneste eller lignende.

Vidnepligten betragtes som en almindelig borgerpligt, for hvis udførelse der ikke betales vederlag. Dette må ses i sammenhæng med, at en person højst få gange i sit liv kommer ud for at skulle afgive vidneforklaring i retten. Godtgørelsen er derfor ikke fastsat som et vederlag til den enkelte for at møde i retten, men som en mindre godtgørelse for den ulempe, der er forbundet med at skulle møde i retten.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, at retten, hvis det må antages, at et vidne har haft udgifter eller tab, der overstiger godtgørelsen i § 2, stk. 1, kan tillægge vidnet en særlig godtgørelse herfor, hvis omstændighederne taler for det. I medfør af denne bestemmelse har retten blandt andet mulighed for at godtgøre vidnet en dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i anledning af vidnepligten.

Herudover følger det af bekendtgørelsens § 3, at vidner har krav på godtgørelse til hotelophold og befordring efter de for ansatte i staten gældende regler. Befordringsgodtgørelse ydes dog kun, hvis den pågældende må rejse mere end 3 kilometer for at nå til retten.

Der er på den anførte baggrund ikke aktuelle planer om at forhøje beløbsgrænsen i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, til en størrelsesorden som nævnt i spørgsmålet.